

Útěk z Hírilornu

A Dmi Ami Dmi Ami G^{III} Dmi Ami

Kap-ka deš-tě na zem sté-ká ja-ko sl-za po lí-ci, jed-na, dru-há, ce-lá ře-ka,

Dmi Ami G^{III} **B** Dmi Ami Dmi Ami

až se při-dá ti-sí-ci. Noc po no-ci za-se sa-ma, u-věz-ně-ná ve vět-vích,

G^{III} Dmi Ami Dmi Ami G^{III}

u-pla-ka-ná ble-dá dá-ma, kte-ré smu-tek od-ňal smích.

Dmi G^{III} F G^{III}

Ref 1: To, co by-lo psá - - no, má se vy-pl-nit, Stře-do-ze-mě, jak ty,

F A Dmi G^{III}

če-ká na ú-svit. Ref 2: Jed-no lid-ské přá - ní, je-den dív-čí vzdor,

F G^{III} F A Dmi

nic jim ne-za-brá - ní jít spo-lu za ob-zor, za ob - zor.

(A) Kapka deště na zem stéká
jako slza po líci,
jedna, druhá, celá řeka,
až se přidá tisíce.

(B) Noc po noci zase sama,
uvězněná ve větvích,
uplakaná bledá dáma,
které smutek odňal smích.

Ref 1: To, co bylo psáno, má se vyplnit,
Středozeď, jak ty, čeká na úsvit.

(A) Ruka ruku nepohládí,
společně nemohou snít,
dva, kteří se mají rádi,
museli se rozloučit.

(B) Silmaril za ruku moji
slíbil Beren opatřit,
ať to stojí, co to stojí,
i kdyby měl přestat žít.

Ref 1:

(A) Rozum srdci neporučí,
k čemu nekonečně let?
Kdo chce, ten se všemu učí
z několika prostých vět.

(B) Sbohem, otče, matko milá,
sbohem, zrádný příteli,
v odvahu strach proměnila
láska; nás teď rozdělí.

Ref 1: To, co bylo psáno, má se vyplnit,
Středozeď, jak ty, čeká na úsvit.
Ref 2: Jedno lidské přání, jeden dívčí vzdor,
nic jim nezabrání jít spolu za obzor, za obzor.